

[N. Neergaard.]

Kr., ja endog væsentlig derover, en forholdsvist ringe Indtægt. Den højtærede Minister udtalte sig med dyb Misbilligelse om de Folk, der maatte forlade Landet, fordi de blev ruineret ved Skatter. Ja, jeg mener ogsaa, man skal holde ud, selv om det bliver hedt for en, men naar Forholdet er det — hvad den højtærede Finansminister slet ikke kan benægte —, at Formueskatten har været saaledes, at den i Løbet af et ikke meget langt Aaremaal ganske jævnt og stille aad Formuerne op, saa er de paagældende jo i en Nødstilstand. Og naar den højtærede Minister siger, at han ikke har mærket noget til Kapitalflugt, saa undrer dette mig i høj Grad, thi enhver, der har noget Kendskab til vort Samfund, vil vide, at noget saadant har fundet Sted i ret betydelig Grad.

Den højtærede Minister sagde, at han undrede sig over den strenge Dom, jeg fældede over mig selv, naar jeg sagde, at den tidligere Formuebeskatning — altsaa Skatteloven af 1922 — havde været til ubodelig Skade for Samfundet. Det, jeg gjorde ved Skatteloven af 1922, var jo at indføre en hel Række Lempelser ganske særlig for de smaa Indtægter og for de smaa Formuer. Jeg bliver altid fra den Side fremstillet som en Mand, der i mit politiske Liv har haft ganske særlig Interesse for at gøre godt mod de rige og de store, men det er jo noget, der ingen Støtte finder i Kendsgerningerne; hvis den højtærede Minister vil gaa det igennem, vil han finde, at det forholder sig, som jeg siger; i 1922 var det jo ogsaa ganske særlig de smaa, der blev hjulpet; men Finansernes Tilstand tillod ikke at gaa længere ned den Gang. Jeg udtalte det den Gang klart og tydeligt nok, at jeg fandt den Formuebeskatning, der var i Loven, skadelig og uretfærdig, og derfor blev der ogsaa indsat den Bestemmelse, at Loven skulde revideres efter et Par Aars Forløb. Den finansielle Tilstand tillod altsaa ikke at gaa længere ned, og tilmed levede man den Gang under Inflationen, hvor disse Skatter var langt mere taalelige, end de er blevet siden hen i Deflationsperioden.

Det nytter ikke, at den højtærede Finansminister nok saa mange Gange gentager, at det kun er for en lille Kredse, der er lovgivet, for jeg har jo klart og tydeligt paavist, hvordan der fra disse maaske nogle Tusinde Personer breder sig Ringe ud, saa at Virkningerne af Formueopsparingen, altsaa af den alt for høje Formuebeskat-

ning, breder sig langt ud; det kan ingen benægte Rigtigheden af.

Den højtærede Minister spurgte om, i hvilken Henseende hans Statistik er ufuldkommen. Dertil skal jeg sige, at det er den, fordi den kun beskæftiger sig med, hvilke Formuegrupper og hvilke Erhvervsgrupper de vedkommende tilhører, men det, der absolut skal til for at dømme om Lovens Virkninger, og derfor ogsaa om, hvor man skal sætte ind under eventuelle Ændringer af den, er en Viden om, hvordan den har virket med Hensyn til Afkastningen af de forskellige Formuer. Her er der et Arbejde at gøre, som jeg haaber Udvalget vil skaffe udført. Det er paa dette Punkt, man kan se, hvilke Virkninger Loven har haft, og dømme om dens Berettigelse, og ligeledes dømme om, hvor det kan være rigtigt at ændre den.

Den højtærede Minister vilde benægte, at Loven kom Erhvervslivet til gode, men det var alt sammen, synes jeg, ud fra den meget, ja jeg vil nødtigt bruge et krænkende Udtryk, men alt for jævne Betragtning, at det her kom an paa, hvor mange Personer der nød godt af Skatnedsættelsen. Nej, det er slet ikke det, for det, der er Kærnen i hele Sagen, er, at Loven hæmmer Kapitalopsparing, fremmer Kapitalopsparing og hindrer, at der mod den enkelte Formueejers ønske et Tryk, der virker i vide Kredse, fordi den vedkommende bliver nødt til at inddrage laante Kapitaler og indskrænke sin Bedrift, altsaa beskæftige færre Mennesker o. s. v. Det er disse videre og videre Ringe, der dannes om den enkelte større Formueejers, den højtærede Finansminister lader haant om. Alle Formuer vedrører i øvrigt Erhvervslivet. Man kan ikke skelne mellem Formuer, der vedrører Erhvervslivet, og Formuer, der ikke gør det. Thi naar det ikke længere er Skik og Brug at gemme sine Penge i Strømpeskaffer eller Kommode-skuffer, men at gøre dem frugtbringende gennem Obligationer og Sparekasser, kommer alle Formuer, ogsaa Pengeformuer, praktisk talt til at vedrøre Erhvervslivet, medens den Del af Formuerne, der opspises, gaar ud af Erhvervslivet.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg vil gerne først gøre en Bemærkning til Retsstatspartiet. Da Loven af 1927 var til Forhandling her, stemte Partiet mod Loven, og det er da noget mærkeligt, at det den Dag, der er Mulighed for at afskaffe den, ikke ønsker at være med dertil. Men